

चित्रलेखा । एतस्मिन्नन्दनवनैकप्रदेश इव प्रमदवने अवतीर्य
ज्ञास्यावः ।

चित्रलेखा । सखि एष प्रथमोदित इव भगवांश्चन्द्रः कौमुदी-
मपेक्षते त्वां ।

॥ २४ ॥

उर्वशी । सखि इदानीं प्रथमदर्शनादपि सविशेषं प्रियदर्शना
मे महाराजः प्रतिभाति ।

चित्रलेखा । युज्यते । तदेहि । उपसर्पावः ।

उर्वशी । न तावदुपसर्पिष्यामि । तिरस्करिणीप्रच्छन्ना पार्श्व-
परिवर्तिनी भूत्वा श्रेष्यामि तावत्पार्श्वपरिवर्तिना वयस्येन सह
किं मत्त्रयंस्तिष्ठति ।

चित्रलेखा । यथा ते रोचते ।

विदूषकः । भो चिन्तितो मया दुर्लभप्रणयित्रनस्य समागमो-
पायः ।

उर्वशी । का पुनर्धन्या स्त्री यानेन परिमार्ग्यमाणात्मानकं
विनोदयति ।

चित्रलेखा । सखि ध्यानाय किं विलम्ब्यते ।

उर्वशी । सखि बिभेमि खलु सहसा प्रभावाद्विज्ञातुं ।

विदूषकः । भो ननु भणामि । चिन्तितो मया दुर्लभसमाग-
मोपायः ।

विदूषकः । स्वप्नकसमागमकारिणीं निद्रां सेवतां भवान् ।